

- 1) strukturę organizacyjną, w tym wykaz komórek organizacyjnych,
- 2) zadania komórek wymienionych w pkt 1,
- 3) wykaz stanowisk kierowniczych,
- 4) wykaz szkół i placówek, nad którymi kurator sprawuje nadzór pedagogiczny.

3. Kurator przesyła do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania regulamin kuratorium, zatwierdzony przez wojewodę.

4. Zmiany regulaminu następują w trybie i na zasadach określonych dla jego ustalania i zatwierdzania.

5. Kuratorzy przesyłają do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania, do dnia 30 września każdego roku, zaktualizowany wykaz, o którym mowa w ust. 2 pkt 4.

§ 6. 1. W kuratorium zatrudnia się pracowników na stanowiskach:

- 1) wymagających kwalifikacji pedagogicznych,
- 2) administracyjnych,
- 3) pomocniczych, robotniczych i obsługi.

2. Łączną liczbę etatów pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych ustala się z uwzględnieniem zasady, że na 1 etat nie może przypadać więcej niż 14 szkół i placówek.

§ 7. Regulamin kuratorium udostępnia się do powszechnego wglądu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Minister Edukacji Narodowej: w z. *I. Dzierzowska*

1170

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1998 r.

w sprawie ustalenia taryf dla gazu ziemnego dostarczanego do sieci gazowej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 160, poz. 1085 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668), w związku z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042 oraz z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość stawek opłat za dostarczanie przez producentów do sieci gazowej, której nie są właścicielami, gazu ziemnego o symbolu SWW 0232-3,
- 2) zasady udzielania bonifikat w związku ze zmianą jakości dostarczanego gazu.

§ 2. 1. Ustalone w rozporządzeniu stawki opłat, o których mowa w § 1, zawierają podatek od towarów i usług w wysokości 22%.

2. Jednostką obliczeniową, do której stosuje się stawki opłat ustalone w rozporządzeniu, jest metr sześcienny (m³), tj. ilość suchego gazu zawarta w objętości 1 m³ przy ciśnieniu 101,325 kPa i temperaturze 0°C.

§ 3. 1. Opłatę za dostarczanie do sieci gazowej gazu ziemnego oblicza się jako iloczyn ilości dostarczonego gazu i stawki opłaty, w następującej wysokości:

- 1) w I i IV kwartale 145,07 zł/1000 m³,
- 2) w II i III kwartale 92,85 zł/1000 m³.

2. Stawki opłat, o których mowa w ust. 1, obowiązują dla gazu ziemnego o nominalnym cieple spalania w wysokości 38,147 MJ/m³.

3. Przy dostawie gazu ziemnego o cieple spalania niższym lub wyższym o więcej niż 5% od wartości nominalnej, określonej w ust. 2, opłata za gaz ulega proporcjonalnemu obniżeniu lub podwyższeniu współczynnikiem korygującym, obliczanym według wzoru:

$$X = \frac{H_{s\ \acute{s}r}}{H_{s\ n}}$$

gdzie:

X — współczynnik korygujący,
 $H_{s\ \acute{s}r}$ — ciepło spalania dostarczonego gazu,
 $H_{s\ n}$ — nominalne ciepło spalania (w wysokości określonej w ust. 2).

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zatwierdzenia cennika nr 5-Z/98 „Gaz koksowniczy. Gaz ziemny” (Dz. U. Nr 157, poz. 1034).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*